



אולטימטום לערבים

„אם לא תיכנסו עימנו למשאומתן ישיר לדיון בגורל השטחים המוחזקים, עד התאריך הנקוב, יופחו השטחים — למחרת היום — לישראל!“

זהו תוכן האולטימטום אשר חוגים מסויימים בצמרת המפלגות בישראל מציעים להגיש בעתיד הקרוב, למדינת-ערב.

חוגים אלה, אשר במרכזם עומדים אנשי רפ"י, מציעים לקבוע תאריך ברור — של כמה שבועות או חודשים — עד לסיום תקופת-הנכונות, בה מוכנה ישראל לדון על גורל השטחים. הם מסתמכים על התקדים של התאריך הסופי להחזרת הפליטים.

ההנחה היא שאין סיכוי שהערבים ייענו לאולטימטום זה.

ראשו של גבתי

ראשו של חיים גבתי, שריהחקלאות, עשוי להיות המחיר שאשכול ישלם לרפ"י, עבור הצטרפותה למפלגת העבודה.

בהתאם ליחסיה-הכוחות הקיימים, תובעת רפ"י לעצמה בשרד ממשלתי נוסף למשרד הביטחון — הנמצא כבר בידיה, באמצעות משה דיין.

אחת האפשרויות הריאליות: משרד הי-חקלאות.

הסיבה: גבתי הוא החלש שבשרי-מפא"י בממשלה. שום קבוצת-לחץ אישית אינה מבטיחה את עורפו.

אנשי גולדה טוהרו

משרד-החוק בירושלים טוהר מן האחרון שבאנשי-גולדה-מאיר.

יעקב ניצן, סגן המנכ"ל לענייני מינהל, הוצא לחופשה במושכת — ולוחץ לקבל תפקיד דיפלומטי בכיה בחוץ-לארץ, כדי להסכים לסילוקו הסופי מעמדת-כוח במשרד, בבירה.

הוא מסתמך על תקדים קרוב: איש גולדה אחר, המנכ"ל אריה לבבי, הוחזר לתפקידו עלידי גרעון רפ"י אל — וקיבל, תמורת הליכתו השקטה, תפקיד של שגריר בי-שווייץ.

700 פליטים ליום

כ-700 פליטים ליום יוצאים את ישראל והשטחים המוחזרים קיב, מדי יום.

רובם — תושבי רצועת-עזה, המקבלים לים כניסה חוטטית לגדה, ועושים בה שימוש, לעיתים, כדי לחצות את הירדן ולעבור לגדה המזרחית.

השלטונות אינם מתנגדים לי-כך — ועל כן גבר, בימים הי-אחרונים, זרם הפליטים-היוצאי-איים אשר הוציאו את גשר רמיה מזרחית.

בימי השלטון המיצרי לא יכלו רוב תושבי הרצועה לעבור למיצרים או לכל ארץ ערבית אחרת. רק לבעלי האמצעי-

עים או המיוחסים הותר להגר לכחית או לסעודיה.

דאגה לרופאי ג'ורדן

יש חשש שמישהו יתנכל לחייהם של הרופאים אשר ביצעו ניתוח אחר-מוות בג'ורדן של איש הג'וינט, צ'ארלס ג'ורדן.

משום כך, החלו רופאים אמריקאיים ידועי-שם לנקוט בצעדים המכונים להבטיח את שלומם של שני רופאים פאתולוגים צ'כיים אשר ניתחו את גופתו של המנהיג היהודי-האמריקאי.

החשש לחייהם של שני הרופאים התעורר מאחר וזכור תקדים-פראג אחר: בתחילת קיץ המישטר הקומוניסטי בצ'כיה, נעלמו ללא עיקבות שני הפאתולוגים שביצעו ניתוח אחר-מוות בגופתו של המנהיג הצ'כוי-סלובאקי יאן מאסריק — שהתאבד, כביכול, בקפיצה מחלון-ביתו.

זה מה שיישאר מרפ"י

רק שישה מתוך 34 עסקניה-מנגנון הקבוע של רפ"י יוכלו להמשיך ולקבל משרות במסגרת מפלגת העבודה המאוחדת, כשי-תקום.

ששת הבכירים, המועמדים לעבור לעבודה במרכז החדש, הם: עורך מבט חדש, אברהם הלפנון; דובר רפ"י, פינחס יורמן; יו"ר מחלקת ההסברה, אלקנה גלי; מנהלת המחלקה רינה ברקאי; מנהל מחלקת האירגון, יוסף רביב; ומזכירו האישי של שמעון פרס, אביבה אציקן.

לסקוב שוב על הכוונת

שוב מנסים להדיח את רבי-אלוף חיים לסקוב מתפקידו במנהל רשות הנמלים.

אינטרסנטים שונים שוב מחזיקים את לסקוב על הכוונת. „הוא מהווה קוץ בבשרנו“, אמר אחד מעסקני חברת שירותי-נמל מאחדים, הי-שייכת לסולל בונה, והתובעת לעצמה העי-לאת תעריפים כפיצוי על ירידת נפח המיני-ענים בנמל חיפה.

כן מתנגד לסקוב גם אבא חושי, ראש עיריית חיפה. חושי כבר הגדיר פעם את לסקוב כ„נטע זר“ בנמל עירו. יתכן שלסקוב יבחל באינטריגות הללו — ואז מובטחת לו מישרה חדשה: מנכ"ל של אחת מהחברות-ההשקעות הגדולות.

מספרים אסורים

מימצאים אסורים על ייצוא הנפט מן הארץ פורסמו השבוע, כנראה בטעות, עדי-

ידי הלישמה המרכזית לסטאטיסטיקה. הוחרמו כל הגיליונות של הפירסום שהוצאו למכירה בשוק האזרחי — אך דהקא הגיליונות המיועדים לשגרירויות הזרות בארץ שוגרו, כרגיל.

התוצאה: לאזרחי-ישראל אסור לקרוא מימצאים אלה. לדיפלומטים זרים הם כן נשלחו.

פלאח ביצ לירות

תופעה חדשה: פועלים חקלאיים המסי-תננים מן הגדה המערבית כדי לעבוד בי-שדות ישראלים. האיכרים מעסיקים אותם ברצון, כלי לשאל שאלות, מכיוון שהשכר שלהם נמוך מאוד: שלוש לירות ליום.

תופעה זו קיימת בעיקר באזור השרון. פלאחים מהגדה, המבקרים אצל קרוביהם בצד הישראלי, יוצאים איתם לעבודה.

התפוקה שלהם גבוהה מאוד, והם עובדים ללא הגבלות שעות-עבודה רבות. לדברי אחד הפרדסנים באזור רעננה: „כמו בימים הטובים: מבוקר עד ערב.“

ככל שהם מתאקלים ולומדים עברית, עולה דרישת השכר שלהם, אולם היא רחוקה עדיין ממה שמקבל ערבי ישראלי בעד יום-עבודה: 12 לירות.

מיתון במיתון

קשה להשיג טפסן. זוהי אחת התופעות של שוק-העבודה המשתנה בישראל.

האבטלה האופיינית לשיא המיתון, פחתה בהרבה. עד כדי כך — שלישכות-העבודה אינן מנצלות את מלוא התקציב לעבודות יזומות, מכיוון שאין די מובטלים.

הצבא קלט חלק מכוני-העבודה העודף. גם מיפעלים כטחוניים רבים נזקקו לתוספת כוח-אדם — בעיקר מקצועי. ואילו מיפעלים המייצרים נשק לייצוא ספגו את חלק. הבנייה הציבורית מקבלת תנופה, ויש סימנים שגם קבלנים פרטיים מחזשים את פעילותם.

התחזית לקראת השנה הבאה: תעסוקה מלאה, שינושג — ומצב-ידוח מרוצה לקראת הבחירות לכנסת.

סחר-מכר במפר"ל

המפר"ל תשמור, גם השנה, על מכורת אנטי-דמוקראטית, בת 16 שנים.

גם השנה לא ייבחרו הצירים להעידה הארצית של המפלגה הדתית הלאומית — אלא ימונו מראש, לפי הסכם קבוע בין הסיעה המרכזית (שפירא, רפאל, ורהפטיג, שחר) — שאינה רוצה להסתכן באיבוד שליטתה על ההעידה, לבין סיעת הצעירים (ובולון האמר) שרוצה בשמירת-כוחה.

הסיעה המרכזית והצעירים, יחדיו, מהווים רוב מוחלט בין צירי הוועידה. מי שוב כך, נאלצת סיעת המיפנה (אונא, בירג, חזני), לקבל, גם הי-שנה, את הדין ולמנוע התמרדות גלווייה.

קופות פתוחות: רמז לפורצים

באיזור פתח-תקווה משאירים את קופות-הפלדה של העסקים פתוחות וריקות, לפי מקודת הי-משטרה.

רבי-פקד מיכאל בוכנר, מי שהיה ראש ענף תפקידים מיוחדים במחוז הדרום והזר לשמש מפקד נפת המשטרה בפתח-תקווה והשרון, הורה לנהוג כן — כדי שהעבריי-נים יראו שאין מה לגנוב.

בעלי החנויות, בהן יש קופות, קיבלו את העצה להעביר את כספי-פיהם, מדי יום ביומו, לבנקים ולא להשאיר מזומנים במקום.



סיפור ישן — גירסה חדשה